

Vergadering raadscommissie d.d. 1 oktober 2019

Mijn naam is Tom Lodders en ben woonachtig met mijn vriendin Els en drie kinderen in een woonboerderij in het buitengebied van Gelselaar.

In de zomer van dit jaar kregen wij een brief van de gemeente waarin werd aangekondigd dat de wijze van afvalinzameling ging veranderen. De restafvalcontainer werd nog maar één keer in de vier weken geleegd. Het PMD-afval moest voortaan worden aangeboden in een rolcontainer en niet langer in zakken. Ook deze inzamelfrequentie werd teruggebracht naar eenmaal in de vier weken.

Ik heb vrijwel direct de gemeente gebeld en aangegeven dat dit voor ons als groot gezin een probleem ging opleveren. Wij hebben namelijk meer PMD-afval dan in de container past. Een tweede container was op dat moment geen optie. Eerst moesten alle containers worden afgeleverd en men wilde ook aankijken hoe een en ander in de praktijk zou uitpakken.

Na enig aandringen van mijn kant werd ik in contact gebracht met Marcel Meijer, de verantwoordelijk ambtenaar. Zijn eerste vraag was hoe ik aan zoveel PMD-afval kwam. Wij zouden wel heel veel afval hebben en uit onderzoek zou zijn gebleken dat een 'gemiddeld' gezin prima uit de voeten kan met één container.

Nadat ik foto's had toegezonden van mijn 'voorraad' afval van vier weken werd mij uitgelegd dat niet al het PMD-afval in de container zou mogen. Dit had te maken met convenanten met de verpakkingindustrie. Ik moest het maar bij de burens in de container gooien, zelf een container regelen bij Ter Horst, het naar de gemeentewerf brengen of het anders maar in de restafvalcontainer gooien. Ook kon ik het afval terugbrengen naar de winkel. Een voor mij volstrekt onverwacht antwoord op mijn vraag. Wel mocht ik nog twee keer zakken 'bijplaatsen', maar dat was een tijdelijke oplossing.

Ik heb inmiddels een formele klacht ingediend (als bedoeld in hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht) bij het college van B&W en gewezen op de wettelijke verplichting om afval bij particulieren in te zamelen. Die klacht is ongegrond verklaard. De argumenten waren zoals hierboven genoemd. Een gemiddeld gezin kan prima uit met één container. Ik ben voornemens dit geschil voor te leggen aan de Nationale Ombudsman. Het centraal Bureau voor de Statistiek hanteert als definitie van een 'gemiddeld' gezin overigens een huishouden dat bestaat uit 2,1 personen. Met vijf personen is mijn gezin dus meer dan twee keer zo groot dan gemiddeld. Dat wij meer PMD-afval 'produceren' dan gemiddeld is dus niet zo verwonderlijk.

Ik heb dit vraagstuk gedeeld op Facebook en de doos van Pandora ging onbedoeld open. In no time werd mijn bericht vele malen gedeeld en ik werd overspoeld met reacties van mensen die met hetzelfde probleem zitten. Ook Nieuws uit Berkelland heeft mij benaderd en mij werd uitgelegd dat dit een gevoelig onderwerp bleek te zijn. Er werd een artikel gewijd aan het feit dat ik hier vanavond zit en het idee werd geboren om iets collectiefs te organiseren. Ik heb een lijst met gezinnen bij me die mij ondersteunen in mijn initiatief om dit probleem onder de aandacht te brengen bij de gemeenteraad. Men komt bij het college namelijk niet verder. De heer Meijer blijft bij het verhaal dat het is wat het is.

Uw gemeenteraad heeft het beleidsplan VANG (Van Afval Naar Grondstof) vastgesteld. Ik heb dit beleidsstuk goed gelezen. VANG gaat uit van het afval thuis scheiden. Dit is goedkoper en beter voor het milieu. De communicatie is gericht op gedragsverandering. Ook is de nieuwe wijze van afval inzamelen kosten neutraal.

Het scheiden van het PMD-afval kan en moet beter zo valt te lezen. De gemeente Berkelland neemt haar verantwoordelijkheid. Zij vervult een belangrijke rol bij het ombuigen van 'afval' naar waardevolle producten. De gemeente wil het haar inwoners zo gemakkelijk mogelijk maken om waardevolle grondstoffen te scheiden.

Indachtig dit beleidskader snap ik niet hoe het college zich zo halsstarrig opstelt en feitelijk handelt in strijd met de door de raad geformuleerde beleidsdoelstellingen. Geen tweede container willen verstrekken en de inzamelfrequentie van het PMD-afval niet willen opschroeven naar elke veertien dagen heeft tot gevolg dat dit afval niet gescheiden kan worden ingezameld. In mijn situatie verdwijnt het PMD-afval dat niet in de daarvoor bestemde container past in de restafvalcontainer. En dat geldt niet alleen voor mijn gezin, het is mij inmiddels duidelijk geworden dat dit een breder probleem is. Volgens mij zijn we daarmee terug bij af.

Mijn vraag aan u als raad is het college ter verantwoording te roepen en te wijzen op het VANG. En vooral uitvoering te geven aan het beleid, namelijk afvalscheiding laagdrempelig en toegankelijk maken in plaats van allerlei barrières op te werpen.

Ik dank u voor de aandacht.

Tom Lodders